

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 657/2017
27.06.2017. године
Београд

ВИШИ СУД
У БЕОГРАДУ

07 -09- 2017

ПРИМЉЕНО

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ненада Грујовића, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. и члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Зоре Добричанин Никодиновић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 933/14 од 22.03.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1418/16 од 28.02.2017. године, у седници већа одржаној 27.06.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Грујовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 933/14 од 22.03.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1418/16 од 28.02.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 933/14 од 22.03.2016. године, окр. Ненад Грујовић, оглашен је кривим због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од десет година.

Истом пресудом, у делу изреке под II, окривљени Владимир Станић и Бранислав Андрић, на основу члана 423. тачка 3. ЗКП ослобођени су од оптужбе за кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 4. у вези члана 33. КЗ. а окр. Владимир Станић и за кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 3. у вези става 1. КЗ, док је изреком под III, на основу члана 422. тачка 3. ЗКП, према окривљенима Ненаду Грујовићу, Владимиру Станићу и Браниславу Андрићу одбијена је оптужба за кривично дело неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и кривично дело фалсификовање исправе из члана 356. став 1. тачка 5. у вези члана 335. став 1. у вези члана 33. КЗ.

Одлучујући о жалбама Вишег јавног тужилаштва у Београду, окривљеног Ненада Грујовића и његових бранилаца, Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 1418/16 од 28.02.2017. године, одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окр. Ненада Грујовића, адв. Зора Добричанин Никодиновић поднела је захтев за заштиту законитости због повреда закона – члан 438. став 1. тачка 9. и члан 438. став 2. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, обе пресуде укине и предмет врати Апелационом суду у Београду на поновно одлучивање или да исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе за кривично дело из члана 114. став 4. КЗ.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је побијаним пресудама прекорачена оптужба и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, јер је окривљеном Ненаду Грујовићу измењеном оптужницом РЈТ у Београду стављено на терет извршење кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 4. КЗ и др, да је првостепени суд изменио све одлучне чињенице описане у оптужници и тиме стао на страну тужилаштва, да тужилац није доказао да је окривљени извршио кривично дело које му је стављено на терет, те да га је због тога требало ослободити од оптужбе, што првостепени суд није урадио, већ је одлучне чињенице утврдио другачије и окривљеног осудио за кривично дело за које није био оптужен, чиме је учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, коју повреду је учинио и другостепени суд потврђивањем првостепене пресуде.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Окривљеном Ненаду Грујовићу оптужним актом је било стављено на терет извршење кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 4. у вези члана 33. КЗ, а првостепеном пресудом оглашен је кривим и осуђен за кривично дело разбојништва из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ. У изреци првостепене пресуде описани су сви, како субјективни тако и објективни елементи кривичног дела разбојништво у коме је окривљени учествовао, а чињеница да је опис радњи извршења у изреци нешто измењен у односу на

оптужни акт не представља прекорачење оптужбе, како то неосновано наводи бранилац у поднетом захтеву.

Наиме, првостепени суд је чињенични опис прецизирао у складу са чињеничним стањем утврђеним током поступка и то у корист окривљеног, изостављајући квалификаторне околности, па је окривљеног осудио за блаже кривично дело у односу на дело из оптужног акта, што свакако не представља прекорачење оптужбе. Осим тога, на исту повреду закона одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у образложењу пресуде, на страни шест, у трећем и четвртном ставу, дао разлоге које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Бранилац у захтеву указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, наводима да су побијане пресуде засноване на незаконитим доказима – службена белешка о криминалистичко-техничком прегледу лица места од 24.03.2006. године са фотодокументацијом, писмени налаз и мишљење Института за судску медицину од 06.12.2006. године са допуном истог од 26.12.2006. године, искази судских вештака на главном претресу, као и ДНК налаз и налаз вештака балистичара који су, према захтеву, резултат незаконито прибављених доказа – поменуте службене белешке полиције.

По налажењу Врховног касационог суда сви докази које бранилац окривљеног означава као незаконите доказе, прибављени су у складу са одредбама Законика о кривичном поступку важећег у време прибављања истих, па неосновано бранилац у поднетом захтеву указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП. На исту повреду закона одбрана је указивала и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани, о чему је у образложењу пресуде, на страни четири у последња три става, страни пет и страни шест у прва два става дао разлоге које Врховни касациони суд прихвата и на исте упућује (члан 491. став 2. ЗКП).

Бранилац окривљеног у образложењу захтева указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3. у вези члана 16. став 5. ЗКП, међутим наведене повреде, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Из свих наведених разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Грујовића оценио неоснованим и на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изречи ове пресуде.

Записничар-саветник,
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марица Јаковљевић

CP

